

vací smlouvu a vydati novou pojistku za zrušení pojistek starých. Pak platily staré pojistky až do vydání pojistky ze dne 26. listopadu 1923 a bylo podle nich na žalovaných, by zaplatili premii splatnou dne 27. července 1922, vypadající na dobu od 27. července 1922 do 27. července 1923. Dovolací soud souhlasí plně s názorem odvolacího soudu, že podle obsahu dopisu ze dne 10. června 1922 měly staré pojistky podržeti platnost až do konečné úpravy nového pojištění vydáním nové pojistky, že zvýšení původní pojistné sumy do té doby bylo míněno jen jako dopojištění, že tedy nárok žalobkyně na zaplacení premie, vypadající na spornou dobu, jež co do výše nebyla popřena, jest plně opodstatněn.

Čís. 7332.

Zavázal-li se nájemník v nájemní smlouvě majiteli domu, že provede opravy a veškerá zlepšení nájemních místností svým nákladem a že provedené opravy a zlepšení případnou majiteli domu k dobru bez náhrady, nemůže se domáhati na majiteli domu úplaty za opravy a zlepšení podnikatel, jenž je provedl na objednávku nájemníka, jemuž byla koncese udělena pod podmínkou, že práce ty provede, a to ani z důvodu obohacení ani podle §§ 1036 až 1037 obč. zák., aniž podle § 1041 obč. zák.

(Rozh. ze dne 20. září 1927, Rv I 1593/26.)

Žalovaná, majitelka domu, pronajala od 1. listopadu 1922 restauraci P-ovi na dobu tří let. V nájemní smlouvě zavázal se P., že provede opravy a veškerá zlepšení nájemních místností svým nákladem a že opravy a zlepšení případnou žalované k dobru bez náhrady. P. a jeho vnucený správce F. zadali pak adaptace hostinských místností žalobci. Nájemní poměr mezi žalovanou a P-em byl skončen již po roce (dne 1. listopadu 1923) a žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalované úplaty za provedené práce. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Nižší soudy posoudily, jak tvrdí dovolatel, nesprávně spor, vyslovivše, že práce objednali P. a F. Tento dovolací důvod (čís. 4 § 503 c. ř. s.) provádí žalobce tím způsobem, že prý rozsudky kombinují tento závěr z výpovědí svědků inž. T-a a B-a, kteří však mají na věci zájem, takže jejich výpovědi nemohou býti základem rozsudku, zvláště když proti nim mluví jasná výpověď nezaujatého svědka P-a, podle níž inž. T. v zastoupení a plné moci žalované prohlásil, že tato zaplatí adaptace. Je však zřejmo, že dovolatel jen pod rouškou dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení napadá nepřipustným způsobem skutkové zjištění nižších soudů, tudíž zhodnocení průvodů podle volného přesvědčení soudu (§ 272 c. ř. s.). Ze zjištění, že práce nebyly žalovanou objednány, plyne správnost rozhodnutí, jímž byla žaloba zamítnuta, pokud spočívá na důvodu domnělé objednávky žalované. Týž do-

volací důvod provádí žalobce dále v tom směru, že, neobjednala-li práce žalovaná, byla-li však neplatná objednávka vnuceného správce F-a, poněvadž si nevyžádal zmocnění exekučního soudu, jakož i nájemce Ludvíka P-a, ježto byl ve vnucené správě, jest žalovaná povinna z důvodu obohacení jakož i ve smyslu § 1036, 1037, 1039 až 1042 obč. zák. nahraditi žalobci, co vynaložil neb co ho to stálo, poněvadž získala na svém majetku užitek a prospěch trvalý, zvláště když podepsala a zadala plány a rozpočty, věděla o provádění stavby, nechala žalobce práce ty vykonati a převzala je ve své vlastnictví. Než ani tu není dovolání opodstatněno. Nárok podle §§ 1036 až 1037 obč. zák. předpokládá, že ten, kdo bez příkazu obstaral cizí věc, jednal v zamýšleném zájmu pána věci. Prováděl-li však žalobce, jak zjištěno, práce na objednání jiného, je vyloučen předpoklad, že obstaral věci žalované, zamýšleje její zájem. Jak nižší soudy správně dovodily, nešlo ani o odvrácení škody hrozící žalované a nebyl ani pro ni zjednán zřejmý a převážný prospěch, protože šlo o docílení většího zisku pro nájemce v jeho živnosti, jemuž byla koncese udělena, jak zjištěno, pod podmínkou, že tyto adaptační práce provede. Nájemce byl již podle nájemní smlouvy povinen, by provedl opravy a veškerá zlepšení nájemních místností svým nákladem a provedené opravy a zlepšení připadaly rovněž již podle této smlouvy žalované k dobru bez náhrady. Právní základ žaloby z důvodu obohacení nebyl připuštěn jako změna žaloby. Nelze se tedy dále o něm šířiti, leda pokud na tomto důvodu spočívají též nároky podle ustanovení §§ 1041 a 1042 obč. zák., na něž žalobce výslovně poukazoval. Žalobní nárok není však odůvodněn podle § 1042 obč. zák., poněvadž žalovaná nebyla podle zákona povinna k nákladu, jež žalobce vynaložil. Podle rozsudkových zjištění nedostali ani žalovaná ani její zástupce T. vyzvání od stavebního nebo živnostenského úřadu, by provedli adaptační práce. Práce ty objednali P. a F., a onen, jenž žádal žalovanou toliko o podpis plánek a žádostí na stavební úřad z toho důvodu, že musí jako vlastnice restaurace též plánky podepsati, prohlásil, že úpravu učiní na svůj náklad. Podle toho neučinil žalobce náklad vůbec za žalovanou, nýbrž pro objednatele. Avšak i podle § 1041 obč. zák. by se vyžadovalo, by majetkové upotřebení se stalo na prospěch žalované. To však je podle předchozích vývodů vyloučeno. Nemůže tedy žalobce pro svůj nárok proti žalované s úspěchem dovolávati se ani toho ani onoho právního důvodu a jeho dovolání je bezpodstatné.

Čís. 7333.

Mezinárodní doprava železniční.

Předpisy uveřejněné v německém *Tarif- und Verkehrs-Anzeiger*, jsou, pokud neodporují mezinárodní železniční úmluvě, části smluvního přepravního práva v mezinárodní dopravě.

K papírům zmíněným v čl. 10 mez. úml. žel. náleží také vývozní a dovozní povolení.

Nepoznamená-li odesílatel na nákladním listu přiložené celní doklady, neručí železnice za jejich ztrátu za přepravy.